

Žal. úřad nemůže se proto pro své opatření dovolávati ani skutečnosti, že st-l podáním z 20. května 1922 jako stav. rada min. žel. sám žádal, aby dnem 31. prosince 1920 byl převeden ze statu úředníků státních do statu úředníků čsl. státních drah, kdyžtžé žádané přemístění nebylo podle správních spisů tehdy uskutečněno a st-l pak ještě ve statu úředníků státních byl povýšen, aniž — jak shora uvedeno — výhrada pozdějšího přeřazení v dekretu tom byla vymíněna.

Vycházel-li tedy žal. úřad v daném případě z právního názoru opačného, ocitl se v rozporu se zákonem a bylo proto nař. rozhodnutí již z tohoto důvodu podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Než potom nemusil se již nss zabývati dalšími otázkami, jež st-l svými námitkami uvedl ve stížnosti na přetřes, zda totiž zmíněné st-lovo prohlášení z 22. dubna 1919 mělo ve skutečnosti takový obsah, jaký mu nař. rozhodnutí přikládá, nebo že prohlášení to bylo na st-li vynuceno a pozbylo platnosti, nebo že bylo vydáno jinému ústavnímu činiteli, než který provedl zrušení jeho veřejnoprávního poměru služebního, nebo konečně, že výrokem žal. úřadu byl v tomto směru porušen předpis § 6 plat. zák. Neboť všechny tyto námitky jsou již nerozhodny, kdyžtžé k zrušení nař. rozhodnutí stačí již důvod shora zmíněný. Shledal-li pak nss, že přeměna služebního poměru pragmatikálního v poměr soukromoprávní jest nezákonná, odpadá arcit' v důsledku toho i potřeba zabývati se služebním pořadím st-lovým v poměru soukromoprávním, neboť pro tento poměr nedostává se za stavu věci právě vytýčeného podkladu.

Č. 11.793.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o: K výkladu pojmu »vhodné označení« obchodu klobouky.

(Nález ze dne 15. března 1935 č. 11.190/33.)

V ě c: Františka H. v B. proti zemskému úřadu v Brně o přestupky živn. řádu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nálezem městské rady v Brně z 15. listopadu 1932 byla st-lka podle § 131 živn. řádu potrestána pokutou 100 Kč, po případě vězením 10 dnů, pro přestupek § 38 a) odst. 2, § 44 a § 49 č. 4 živn. řádu, kterého se dopustila tím, že přijímala opravy dámských a pánských klobouků bez ohledu na to, zda byly koupeny v jejím obchodě či jinde a že má vnější označení závodu »Mon typ« a jméno pouze Fr. R., provdaná H. Současně jí bylo zakázáno další neoprávněné přijímání oprav klobouků a uloženo, aby nevhodné označení závodu odstranila do pěti dnů.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lčino vysloviv, že skutková podstata přestupku jest prokázána vlastním doznáním st-lky. Označení obchodu slovy »Mon typ« jest nevhodné, ježto jest způsobilé vyvolati u obecnstva dojem, že jde o živnost modistskou. Vhodným je takové označení, když souhlasí s opověděnou živností a obsahuje-li

jméno, pak to musí býti jméno majitele živnosti. Živn. list st-lky zní na prodej dámských a pánských klobouků, jest tudíž označení nevhodné. Podle § 38 a) odst. 2 živn. řádu je st-lka oprávněna přijímati zakázky na zboží, které podle opovědi své živnosti smí prodávati a na nich prováděti změny a opravy, ne však pokud jde o výrobky jí nedodané. Zakaz dalšího neoprávněného přijímání oprav, jakož i příkaz odstraniti nevhodné označení závodu zůstávají v platnosti.

Ve stížnosti proti rozhodnutí tomuto podané se vytýká, že odsouzení st-lky pro přestupek § 38 a) spočívá na vadném řízení, protože ničím nebylo prokázáno, že by st-lka přijímala klobouky k opravě nebo tyto sama prováděla. Námitka ta jest v rozporu se spisy. St-lka sama při výslechu výslovně doznala, že přijímá opravy pánských a dámských klobouků a to i takových, které nebyly u ní koupeny. Totéž připustila i ve svém odvolání. Měl tedy žal. úřad dostatečný podklad pro výrok, kterým st-lku odsoudil pro přestupek § 38 a) odst. 2 živn. řádu.

Proti oné části rozhodnutí zemského úřadu, již st-lka byla odsouzena pro přestupek §§ 44 a 49 č. 4 živn. řádu, uplatňuje stížnost, že st-lka neuznává označení »Mon typ« jako firmy, nýbrž jen jako označení svých výrobků (klobouků) a že zevní označení její obchodní místnosti obsahuje jen jméno st-lky s dodatkem »Mon typ, zák. chráněná façona klobouků«. Tento poukaz na prodej klobouků, touto známkou opatřených, na zevní straně obchodu je nezávadný, a je nesrozumitelné, kterak mohl úřad ze slov »Mon typ« usuzovati, že jde o živnost modistskou.

Vzhledem k těmto námitkám jest předem konstatovati, že žal. úřad vycházel ve svém rozhodnutí ze skutkové podstaty, že zevní označení obchodní místnosti st-lky obsahuje pouze její jméno a slova »Mon typ«, tedy nikoli s dalším dodatkem »zák. chráněná façona klobouků« — jak tvrdí stížnost. Toto skutkové pojetí odpovídá spisům; připustila je výslovně st-lka v protokolu z 15. listopadu 1932 a i v rekursu uvádí, že slova »Mon typ« jsou »označením obchodu«, »názvem obchodu«; ovšem v rekursu se dále praví, že tato slova jsou pro st-lku »lépe řečeno ochranná značka jejích klobouků«, ale že by tato okolnost byla uvedena v zevním označení závodu — jak to tvrdí nyní stížnost — ani v této souvislosti st-lka netvrdila. Proto právem mohl žal. úřad vycházeti ze skutkové podstaty svrchu vyznačené a z téže podstaty jest podle § 6 zák. o ss vycházeti též nss-u.

Ale pak ze všech prve uvedených námitek stížnosti jest vzhledem k odůvodnění rozhodnutí, že totiž označení st-lčina obchodu slovy »Mon typ« jest nevhodné proto, poněvadž je způsobilé vyvolat u obecnstva dojem, že jde o živnost modistskou, aktuální jen jedna, to jest ona, v níž se tvrdí, že tento úsudek je nesrozumitelný. Nss neshledal však, že by názor úřadu byl nelogický a tedy ve smyslu § 6 zák. o ss vadný. Neboť skutečnost, že obchod, v němž se prodávají klobouky i dámské, je opatřen jen svrchu uvedeným zevním označením, které výslovně neudává, jde-li o živnost obchodní či výrobní (modistskou), umožňuje obecnstvu i mínění, že jde o živnost druhu posléz uvedeného, a to tím spíše, že v takovýchto živnostech je notoricky obvyklým, přikládati jim označení ve francouzském jazyku. Došel-li úřad takto k závěru, že označení obchodu je způsobilé vyvolat u obecnstva nesprávný pojem o živnosti,

kterou st-lka provozuje, pak právem shledal, že zevní označení závodu je nevhodné ve smyslu § 44 živn. řádu, neboť vhodným podle tohoto předpisu jest jen ono, které souhlasí s ohlášenou živností a vylučuje pochybnost, že by se mohlo jednati o živnost jiné kategorie.

Č. 11.794.

Stavební právo (Praha): I. I zřízení garáže je stavbou ve smyslu ustanovení zák. o stav. ruchu.

Řízení před nss-em: II. Zúčastněná strana má nárok na to, aby odkladný účinek stížnosti na nss byl odepřen, jestliže jeden z předpokladů § 17 zák. o ss není splněn.

(Nález ze dne 15. března 1935 č. 4712/34.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 8908/30, 9729/32, 10.450/33, ad II. Boh. A 10.449/33.

Věc: Marie T. v P. proti zemskému úřadu v Praze o přestavbu garáže a Josef L. v P. proti témuž úřadu o odkladný účinek stížnosti na nss.

Výrok: Stížnost Marie T. na rozhodnutí zem. úřadu v Praze z 31. října 1933 se dílem zamítá pro bezdůvodnost, dílem odmítá pro nepřípustnost. Nař. rozhodnutí zem. úřadu v Praze z 22. prosince 1933 se ke stížnosti Josefa L. zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: I. Na základě žádosti Josefa L., došlé magistrátu hlavního města Prahy dne 17. července 1933, v níž domáhal se žadatel, odvolávaje se na zákon o stavebním ruchu, povolení k adaptaci své rodinné vily čp. ... ve St., konalo se dne 7. srpna 1933 komisionelní jednání na místě samém. Při komisi bylo konstatováno, že proti projektované přestavbě garáže, o kterou se v dnešním sporu jediná, není po stránce technické námitek, a to s podmínkou, že vzdálenost přístavby od hranice v nejužším místě bude minimálně 5 m a že garáž bude vyhovovati pravidlům o zřizování garáží. Zástupce souseda, dnešní st-lky, namítl proti projektované přístavbě garáže podle protokolu ve správních spisech založeného toto: 1. Přístavba garáže v proluce mezi izolovanými objekty odporuje stav. řádu; tuto námitku bude soused uplatňovati cestou instanční. 2. Objekt sousedův bude znehodnocen po stránce zdravotní jednak ohrožením výfukovými plyny, které budou vnikati při hlubším umístění jeho objektu o jednu etáž přímo do obytných místností. 3. Porušen bude architektonický vzhled jednak jeho objektu, jednak celého bloku, ježto proti podmínkám, za kterých byly parcely zakupovány, povolují se dodatečně změny znešvařující celkový vzhled čtvrti vilového charakteru. Zdravotní znalec poznamenal, že nelze tvrditi, že by obtěžováním plyny a hlukem z garáže bylo ohroženo zdraví sousedů. Společně pak s technickým znalcem setrvali oba znalci i po námitkách souseda na svém po-